

ชัดแย้งมรดกทำร้ายสิงคโปร์

อาหารสมอง วารสาร สยามโกเศศ

เมื่อวันพุธที่ 14 มิ.ย. ที่ผ่านมา คนสิงคโปร์ช็อกกับข้อความยาวใน facebook ซึ่งเป็นแถลงการณ์ของน้อง 2 คนในตระกูลลีของนายกรัฐมนตรี Lee Hsien Loong (LHL) ถล่มพี่ชายจนหน้าแตกแบบหมอบปฏิเสธรยับ คอลัมน์นี้ไม่ใช่ "ลัดดา" ซุบซิบ แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนี้มีประเด็นให้คิด

คนสิงคโปร์ไม่คุ้นกับการเปิดเผยข้อมูลหรือการวิจารณ์อย่างกว้างขวาง ยิ่งข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวของ Lee Kuan Yew (LKY) แล้วแทบไม่มี ดังนั้นเมื่อเกิดเหตุการณ์นี้ขึ้นคนสิงคโปร์จึงจับตามองจอสมาร์ทโฟน และก็ไม่ผิดหวังเพราะนายกรัฐมนตรี(LHL) ผู้พี่ก็ออกแถลงการณ์ด้วยข้อความและเอกสารยาวเช่นกัน ฝ่ายน้องชายและน้องหญิงก็ได้กลับไปมาบน social media จนเป็นที่สนุกสนานของพวกปากทอยปากงูเป็นอันมาก

สิกวานยู มีลูก 3 คน คนโตเป็นชาย คือ LHL เป็นนายกรัฐมนตรีมาตั้งแต่ปี 2004 LHL มีลูกรวม 4 คน ภรรยาคนแรกมีลูกสาวและลูกชายแต่เสียชีวิตเพราะหัวใจล้มเหลว หลังจากคลอดลูกชายได้ไม่นาน ตอนอายุ 33 ปี LHL ก็แต่งงานใหม่กับข้าราชการดารรุ่งชื่อ Ho Ching มีลูกชายด้วยกัน 2 คน ปัจจุบัน LHL มีอายุ 65 ปี ต่อสู้อาหนะโรคมะเร็งมาได้ 2 ครั้งคือในทศวรรษ 1990 และปี 2015

ลูกคนที่ 2 เป็นหญิง ชื่อ Lee Wei Ling (LWL) เป็นหมอลอยอายุ 62 ปี มีสถานะโสดในอดีตพบรักแต่พอไม่ยอมรับจึงหนีไปอยู่อังกฤษด้วยกัน สิกวานยูโกรธมากสั่งห้ามเข้าสิงคโปร์ เมื่อเลิกกับแฟนก็กลับเข้าประเทศไม่ได้จนแม่ต้องช่วยเจรจา เธอเป็นนักเขียนคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ ดูจะเป็นคน "แรง" ลักหน้อยในพี่น้อง 3 คน เธอเคยเป็น

ผู้อำนวยการ The Institute of National Neuroscience สื่อกล่าวว่าเธอปล่อยเนื้อปล่อยตัวไม่แต่งตัว ไม่แต่งหน้า และเมื่อกินยาเพราะมีโรคประจำตัว เธอจึงดูโหมมกว่าอายุเอามาก ๆ

ลูกคนที่ 3 เป็นชาย ชื่อ Lee Hsien Yang (LHY) อายุ 60 ปี อดีตเป็นนายพลในกองทัพเหมือนพี่ชาย ปัจจุบันเป็น CEO ของ Sing Tel และอีกหลายตำแหน่ง ภรรยาเป็น นักกฎหมายชื่อ Lee Suet Fern เป็นลูกสาวของปรมาจารย์เศรษฐศาสตร์ที่ NUS ชื่อ Lim Chong Yah (นานมาแล้วผู้เขียนไปงานเลี้ยงที่บ้าน และเห็นรูปถ่ายจึงรู้ว่าลูกสาวเป็นสะใภ้ของครอบครัวนี้)

ประเด็นของข้อขัดแย้งตามที่อ้างในสาธารณะของฝ่ายน้อง 2 คน ที่จับมือกันแน่นก็คือพินัยกรรมของพ่อ(LKY) ระบุว่าให้รื้อบ้านเลขที่ 38 Oxley Street ให้หมดเพราะต้องการให้สอดคล้องกับความประสงค์ของพ่อที่ไม่ต้องการให้มือนุสรณ์สถานรูปปั้น พิพิธภัณฑ หรือสิ่งบูชาใด ๆ ที่เกี่ยวกับตัวเขาเพื่อให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่อย่างเด็ดขาด เพราะผลงานนั้นปรากฏชัดแล้วในสิ่งที่ประเทศเป็นอยู่และประชาชนได้รับ

น้อง 2 คน โจมตีพี่ชายว่าไม่ยอมรื้อเพราะต้องการเก็บไว้เป็น "ทุน" สำหรับการเชิดชูพ่ออันจะเป็นประโยชน์ทางการเมือง นับว่าเป็นสิ่งเห็นแก่ตัว ลูแก่อำนาจไม่น่าไว้วางใจ ไม่น่าเชื่อถือ ขนาดกับน้องยังทำได้แบบนี้และกับประชาชนสิงคโปร์จะเป็นอย่างไร นอกจากนี้ยังถูก "ซุ่มซู่" จนน้องชายคิดจะออกไปอยู่นอกประเทศอีกทั้งพาดพิงไปทางลบถึง Ho Ching ภรรยาซึ่งมีหน้าที่ใหญ่โต เป็น CEO ของ Temasek อีกด้วย และอ้างว่าพี่ชายมีแผนที่จะสนับสนุนลูกชายให้สืบทอดเป็นนายกรัฐมนตรีต่อไป พุดง่าย ๆ ก็คืออดีตพี่ชายเสียและไม่มีชีวิต

รุ่งขึ้นพี่ชาย(LHL) ก็ปล่อยเอกสารที่ให้การกับคณะกรรมการที่รัฐได้ตั้งขึ้นพิจารณาว่าสมควรรื้อบ้านหลังนี้หรือไม่

และกำลังพิจารณาอยู่ ในเอกสารยาวระบุชัดเจนและก็เป็นไปตามที่คนสิงคโปร์คาดเดากันกล่าวคือ มันน่าจะเกี่ยวข้องกับสิ่งอื่นมากกว่าแค่ "รื้อ" หรือ "ไม่รื้อ" บ้านเท่านั้น

LHL บอกว่าพ่อซึ่งถึงแก่อนิจกรรมในปี 2015 เมื่อมีอายุ 91 ปี ในปีที่สิงคโปร์ฉลองเอกราชครบ 50 ปี มีพินัยกรรมถึง 7 ฉบับ แก่กันไปแก่กันมา หนักที่สุดก็ในช่วงปี 2011 ถึงก่อนเสียชีวิต ตัวเขาเองเห็นแค่ 6 ฉบับคือฉบับปี 2013 เมื่อพ่อเสียชีวิตแล้ว จึงรู้ว่ามีฉบับที่ 7 ซึ่งระบุให้รื้อบ้าน (ไม่มีข้อความให้รื้อใน 2 ฉบับก่อนหน้า) และให้น้องสาวได้มรดกเพิ่มขึ้นอีก 1/7 เมื่ออ่านดูละเอียดแล้ว ทุกสิ่งที่กล่าวถึงน่าจะเป็นความจริงเพราะเป็นข้อมูลทางการที่นายกรัฐมนตรีมอบให้แก่คณะกรรมการ

ข้อมูลระบุว่าในช่วงหลังจากที่แม่ (Kwa Geok Choo) เสียชีวิตในปี 2010 ลูก ๆ ก็ผลัดกันไปหาพ่อ รบเร้าหลายเรื่อง เรื่องสำคัญก็คือการรื้อบ้าน มีหลักฐานว่าพินัยกรรมถูกแก้กลับไปมาหลังจากที่ลูกแต่ละคนไปหาและโน้มน้าวได้สำเร็จ

ประเด็นสำคัญของการรื้อบ้านก็คือจะทำให้เหลือแต่ที่ดินซึ่งสามารถเอาไปขายได้ซึ่งมูลค่าปัจจุบันอาจถึง 30-40 ล้านเหรียญสิงคโปร์ (700-1,000 ล้านบาท) เพราะอยู่ใกล้กับ Orchard Road แหล่งค้าขายสำคัญ นายกรัฐมนตรีบอกว่าการให้เก็บไว้เพราะจะได้ไม่สามารถขายให้แก่ธุรกิจได้เพราะไม่ต้องการให้ครอบครัวหาประโยชน์จากความมั่งคั่งของพ่อ ครอบครัวยุคใหม่ก็ขายที่ดินกันไม่ได้ เพราะเป็นสถานที่ประวัติศาสตร์ (บ้านหลังนี้สิกวานยู อยู่มาตลอดชีวิตตั้งแต่ทศวรรษ 1940 เป็นบ้านที่แสนธรรมดาที่สุด) หากรัฐจะซื้อมาก็เป็นที่ชัดเจนว่าพี่น้องจะรับเงินไปทั้งหมดโดยไม่บริจาคก้อนใหญ่ให้แก่การกุศลนั้นเป็นไม่ได้

เมื่อพิจารณาเรื่องนี้แล้วจึงเห็นว่ามันเป็นเรื่องของโลกะ โทสะ โมหะ เหมือนครอบครัวธรรมดาทั่วไปที่ขาดธรรมะในใจ

ที่น่าเสียดายก็คือมันเป็นเรื่องส่วนตัวที่ไม่สมควรนำมาทะเลาะกันในสาธารณะ จนมีผลกระทบต่อมรดกแห่งความยิ่งใหญ่ที่ลี้กวนยูได้ทิ้งไว้ให้แก่สิงคโปร์และโลก

เพื่อให้เรื่องนี้จบ นายกรัฐมนตรีสั่งให้เปิดสภาซักถามกันให้เต็มที่ในวันที่ 3 ก.ค.นี้ ตนเองพร้อมจะตอบทุกอย่างเพราะเรื่องนี้ผูกพันกับชื่อเสียงและเกียรติภูมิของ ชาวสิงคโปร์

แ่งคิดในเรื่องนี้ก็คือถ้าไม่มี social media เรื่องก็คงไม่เป็นไฟลามทุ่งดังที่เกิดขึ้น เป็นแน่ จนเกิดความเสียหายแก่ภาพพจน์ของครอบครัวหนึ่งอันเกรียงไกรของโลกเพราะได้รับการศึกษา ดีมาก ทุกคนทำงานทำการอย่างแข็งขัน ไม่มีคนใดทิ้งลูกและสะใภ้ที่เเกร่ ทุกคนมุ่งสนับสนุนเกียรติภูมิของปู่ และชื่อเสียงของสิงคโปร์

สิงคโปร์เสียชื่อในด้าน brand control เพราะแต่ไหนแต่ไรสิงคโปร์มี brand ในด้านประสิทธิภาพ ความสมารถความสามารถในการ "จัดการได้" และควบคุมได้อย่างดีมา ยาวนาน มาครั้งนี้ความสามารถในด้านนี้ ลดลงไปอย่างช่วยอะไรไม่ได้

คนที่น่าสงสารที่สุดคือลี้กวนยู ในตอนอายุ 88-90 ปี ก่อนเสียชีวิตต้องปวดหัวกับเรื่องมรดกที่ลูกหลานนำมาบเร้า ให้แก่ไขพินัยกรรมและร้ายกว่านั้นก็คือไม่เป็นการยุติธรรมเลยที่ตนเองต้องเสียเกียรติภูมิเพราะลูก ๆ หลังจากที่เสียชีวิตไปแล้ว